Poznań, dnia 17 lipca 1948 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 22

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

327
UCHWAŁA RADY MINISTRÓW
z dnia 23 lutego 1948 r.
w sprawie gospodarki samochodami państwowymi.

Rada Ministrów uchwala zasady gospodarki samochodami państwowymi, objęte załącznikiem do niniejszej uchwały.

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r.

ZASADY GOSPODARKI SAMOCHODAMI PAŃSTWOWYMI.

I.

Pojazdy mechaniczne, będące w używaniu władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych lub przedsiębiorstw, będących pod zarządem państwowym, określanych dalej jako jednostki służbowe, są, za wyjątkiem pojazdów służących do przewozów zarobkowych (publicznych), przeznaczone do zaspakajania wyłącznie tylko służbowych potrzeb komunikacyjno-transportowych.

Samochody służbowe osobowe dzieli się na:

a) reprezentacyjne (R) — czyli przeznaczone do obsługi Prezydenta R. P., członków Rady Państwa, Marszałka i Wicemarszałków Sejmu, Premiera Ministrów i Wiceministrów, Wojewodów, Prezesa i Wiceprezesów Biura Kontroli Państwa, Prezesa i Wiceprezesów C. U. P., oraz Ambasadorów i Ministrów Pełnomocnych za granicą;

b) dyspozycyjne (D) — czyli przeznaczone do zaspakajania potrzeb komunikacyjnych określonych jednostek służbowych celem usprawnienia ich pracy;

c) funkcyjne (F) — czyli związane z wykonywaniem określonych czynności przez pracownika państwowego i przeznaczone jako narzędzie pracy przy wykonywaniu zadań służbowych, wymagających szybkiego przenoszenia się z miejsca na miejsce jak np. inspekcjonowanie placówek terenowych, kierowanie jednostką organizacyjną, której zakres czynności wymaga stałych i licznych kontaktów z innymi jednostkami, kontrola ruchu, patrolowanie przez M. O. itp. Samochody te są przydzielane tym jednostkom administracji państwowej, których zakres działania wymaga stałego posiadania szybkiego środka przewozowego.

Samochody służbowe ciężarowe dzieli się na:

a) gospodarcze (G) — czyli przeznaczone do zaspakajania wyłącznie potrzeb gospodarczych urzędów i instytucji (przewóz opału, artykułów aprowizacyjnych, materiałów pędnych itp.);

b) robocze (P) — czyli przeznaczone do takich samych zadań co osobowe (F), a przydzielone do określonych jednostek organizacyjnych, np. wozy sanitarne, rekwizytowe straży pożarnych, do przerzucania M. O., ambulanse pocztowe, samochody transportowe fabryk itp.

Samochody osobowe D i F oraz ciężarowe powinny być w miarę możności zastępowane przez motocykle. Na krótkich odcinkach (np. do 10 km) do służby łączności w zamian motocykli mogą być używane rowery.

II.

Użytkowanie samochodu będącego własnością Skarbu Państwa winno się odbywać w ramach istotnych potrzeb dla Państwa, wynikających z używania tego środka lokomocji i związanych ściśle z obowiązkami służbowymi pracownika państwowego, używającego samochodu.

Samochody R — związane są ze stanowiskiem i nie podlegają kontroli co do celowości wyjazdów, ilości przejechanych kilometrów oraz zużytego do tego paliwa; dysponowanie nimi należy wyłącznie do osoby, której pojazd jest przydzielony, podlegają one jednak na równi z innymi samochodami służbowymi kontroli technicznej i gospodarczej.

Pozostałe samochody podlegają ograniczeniom pod względem zużycia paliwa, ilości przejechanych kilometrów oraz kontroli wyjazdów. Zaopatrzone są w książkę kontroli wyjazdów, do której musi być wpisany każdy wyjazd. Dysponują nimi i ponoszą odpowiedzialność za celowe i ekonomiczne ich używanie przełożeni jednostek służbowych, do których obsługi pojazdy są przeznaczone. Samochody D tylko wyjątkowo mogą być używane do przejazdu do miejscowości, do których istnieje komunikacja publiczna.

III.

Każda jednostka służbowa może posiadać tylko tyle pojazdów mechanicznych, ile przydzieli jej właściwy minister z ogólnej liczby pojazdów ustalonych dla danej resortowej gałęzi administracyjnej przez Radę Ministrów w załączniku do ustawy skarbowej. Ustalenia ilości pojazdów mechanicznych w szczegółowych preliminarzach budżetowych i preliminarzu ogólnym dokona Rada Ministrów na podstawie wniosku Ministra Skarbu, w którym uwzględni on pracę Komisji przy Prezesie Rady Ministrów w składzie przedstawicieli: Prezydium Rady Ministrów (Biuro Organizacji i Spraw Osobowych), Centralnego Urzędu Planowania i Ministerstwa Skarbu, przy stałym zapraszaniu do prac tej Komisji przedstawiciela Biura Kontroli przy Radzie Państwa.

Jednocześnie z etatem ustala się normy roczne zużycia paliwa, opon i innych części zużywalnych, których ryczałty określi się według poniżej podanych wytycznych.

Powyższe nie dotyczy taboru przedsiębiorstw państwowych, uprawnionych do wykonywania przewozów zarobkowych.

Przy ustalaniu etatów przyjmuje się jako zasadę, że każda jednostka służbowa może posiadać tyle samochodów, ile potrzeba jej do wykonania zadań przewozowych, wynikających z jej zakresu i rodzaju pracy, przyjmując dla celów kalkulacyjnych co najmniej 2.000 km miesięcznie na każdy samochód osobowy.

Przewóz towarowy powinien w zasadzie być wykonywany za pomocą publicznych środków transportowych. Samochody ciężarowe, gospodarcze istniejące w jednostkach służbowych ulegają likwidacji, za wyjątkiem tych, które są niezbędne do szybkiego załatwiania własnych potrzeb gospodarczych tych jednostek zgodnie z planem ich zaopatrzenia.

Jako normę zużycia benzyny przyjmuje się dla samochodów osobowych 18 litrów, a dla ciężarowych 30 litrów, dla smarów 0,5% paliwa na 100 km. Powyższe normy uważa się za przeciętne, ściśle normy techniczne powinny być ustalone dla każdego pojazdu mechanicznego.

IV.

W podróżach na dalekich odcinkach niedopuszczalne jest korzystanie z samochodów. W tych przypadkach winny być powszechnie używane przez pracowników państwowych wagony sypialne i samoloty.

V.

Celem wprowadzenia racjonalnej gospodarki samochodami służbowymi, wszystkie samochody przydzielone jednostkom służbowym łączy się w zespoły — „kolumny samochodowe". Jeżeli jednostka posiada mniejszą ilość pojazdów należy łączyć je z pojazdami innej jednostki w „kolumnę zbiorową".

VI.

Kolumna samochodowa (resortowa lub zbiorowa) jest jednostką administracyjno-techniczną, która:

a) garażuje samochody,
b) wykonuje obsługę (konserwację samochodów), łącznie z zaopatrywanie ich w paliwo i smary,
c) dokonuje napraw bieżących, oraz
d) prowadzi rachunkowość kolumny.

Kolumna wysyła samochody stosownie do otrzymanych dyspozycji.

VII.

W celu usprawnienia gospodarki technicznej, kolumna prowadzi finansową gospodarkę, obciążając rachunkowo każdy samochód kosztami garażowania, obsługi oraz napraw.

VII.

Wchodzące w skład kolumny zbiorowej samochody każdej jednostki służbowej tworzą grupę resortową. Użytkowanie samochodów każdej grupy, jest w wyłącznej i nieskrępowanej dyspozycji posiadacza grupy (jednostki służbo-

wej). Natomiast kierownictwo kolumny zbiorowej wykonuje tylko jego dyspozycje i odpowiedzialne jest jedynie za prawidłową obsługę techniczną i gospodarczą wszystkich samochodów oraz prawidłową rachunkowość.

IX.

W każdym ministerstwie (urzędzie centralnym — równorzędnym, przedsiębiorstwie) tworzy się komórkę organizacyjną, której zadaniem jest zarządzanie wszystkimi samochodami tej jednostki niezależnie od tego, w jakich kolumnach samochody te są zgrupowane.

X.

Zleca się Ministrowi Komunikacji opracowanie i przedłożenie Radzie Ministrów do uchwalenia:

a) norm technicznych użytkowania samochodów,
b) norm kwalifikacyjnych dla personelu samochodowego i
c) projektu organizacji stacji obsługi i garaży dla samochodów służbowych na terenie całego państwa.

Minister Komunikacji wyda w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Kontrolą Państwową przepisy, regulujące gospodarkę materiałową i pieniężną kolumn samochodowych.

XI.

W miarę rozwoju gospodarki samochodowej i po zorganizowaniu w kolumny wszystkich samochodów służbowych, w każdym wydziale komunikacyjnym Urzędu Wojewódzkiego utworzony będzie odpowiedni referat koordynujący i nadzorujący gospodarkę techniczną wszystkich kolumn na obszarze województwa.

XII.

Naprawy główne państwowych pojazdów mechanicznych i ich zespołów odbywać się winny w zakładach i warsztatach państwowych względnie w innych do tych zadań przystosowanych i upoważnionych zakładach naprawczych. Drobne naprawy dokonywane będą w warsztatach podręcznych wchodzących w skład każdej kolumny. Ze względów oszczędnościowych jeden warsztat może obsługiwać kilka kolumn niezbyt oddalonych od siebie.

XIII.

Państwowy tabor samochodowy będzie ujednolicony i racjonalnie rozmieszczony pod względem marek i typów. Odstępstwa od tej zasady dopuszczalne są tylko ze względu na przeznaczenie pojazdu oraz postęp techniczny. Opracowanie odpowiednie do planu ujednolicenia państwowego taboru samochodowego zleca się Ministrowi Komunikacji, w porozumieniu z Centralnym Urzędem Planowania. Każde Ministerstwo przystąpi niezwłocznie do prac nad ujednoliceniem taboru samochodowego we własnym zakresie.

XIV.

Pracownicy kolumn samochodowych (kierownicy, monterzy, urzędnicy administracyjni itp.) od których pracy uzależniony jest rezultat gospodarczy i techniczny eksploatacji samochodów będą otrzymywali premie, miesięczne uzależnione ściśle od osiągniętych rezultatów pracy. W szczególności dotyczy to oszczędności materiałów pędnych i sprawności technicznej. Podkomitet płac opracuje normy premii ruchomych w uwzględnieniu powyższych zasad.

XV.

Zasady uchwalone dla gospodarki państwowym taborem samochodowym znajdą zastosowanie również w gospodarce pojazdami mechanicznymi, stanowiącymi własność samorządu terytorialnego, spółdzielczych zrzeszeń, korporacji publicznych i instytucyj użyteczności publicznej, korzystającej z dotacji i subwencji państwowego budżetu.

XVI.

Wykonanie powyższych zasad porucza się wszystkim Ministrom, każdemu we własnym zakresie z tym, że nad realizacją wykonania pod względem organizacyjnym czuwać będzie Prezes Rady Ministrów przy pomocy Biura Organizacji i Spraw Osobowych, pod względem finansowym zaś — Komisarz Oszczędnościowy Rządu.

328

OKÓLNIK NR 19 PREZESA RADY MINISTRÓW

Nr O-II-d-2/14848

z dnia 22 maja 1948 r.

w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie gospodarki samochodami państwowymi zarządzam co następuje:

§ 1.

Używanie osobowego pojazdu mechanicznego oddanego do obsługiwania potrzeb władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i spółdzielczych, przedsiębiorstw będących pod zarządem państwowym oraz instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, działających przy udziale finansowym Państwa lub przez Państwo subwencjonowanych, określanych niżej jako jednostki służbowe, winno się odbywać w ramach istotnych potrzeb, wynikających z używania tego środka lokomocji i związanych ściśle z obowiązkami służbowymi pracownika używającego samochodu.

W przypadkach podyktowanych specjalną potrzebą może być osobowy pojazd mechaniczny wyjątkowo użyty i do innych celów.

§ 2.

Za wyjątkiem przypadków szczególnie uzasadnionych, o czym decyduje kierownik właściwej jednostki służbowej, a w ministerstwach minister, niedopuszczalne jest korzystanie z osobowych pojazdów mechanicznych w podróżach na dalekich odcinkach.

Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, a odnośnie władz zespolonych ponadto w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej względnie z Ministrem Ziem Odzyskanych, określi w przeciągu jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika dla wszystkich osobowych pojazdów mechanicznych oddanych do obsługiwania podległych jednostek służbowych, jakie odległości od miejsca siedziby jednostki służbowej uważa się za dalekie odcinki (promień wyjazdów), biorąc pod uwagę gęstość sieci publicznych środków lokomocji. Określenie to będzie uwidocznione w sposób trwały na karcie kontrolnej pracy wozu każdego osobowego pojazdu mechanicznego według wzoru, opracowanego przez Ministerstwo Komunikacji.

Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra może zwolnić poszczególne osoby od ograniczeń przewidzianych w ust. 1.

§ 3.

Samochody osobowe dzieli się na:

a) reprezentacyjne (R) czyli przeznaczone do obsługi Prezydenta R. P., członków Rady Państwa, Marszałka i Wicemarszałków Sejmu, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Podsekretarzy Stanu, Prezesa i Wiceprezesów C. U. P., Prezesa i Wiceprezesów Biura Kontroli Państwa, Wojewodów oraz Ambasadorów i Ministrów Pełnomocnych za granicą;
b) dyspozycyjne (D) czyli przeznaczone do zaspakajania potrzeb komunikacyjnych określonych jednostek służbowych celem usprawnienia ich pracy;
c) funkcyjne (F) czyli związane z wykonywaniem określonych czynności przez pracownika i przeznaczone jako narzędzie jego pracy przy wykonywaniu zadań służbowych, wymagających szybkiego przenoszenia się z miejsca na miejsce jak np. inspekcjonowanie placówek terenowych, kierowanie jednostką organizacyjną, której zakres czynności wymaga stałych i licznych kontaktów z innymi jednostkami, kontrola ruchu itp. Samochody te są przydzielane tym jednostkom administracji państwowej, których zakres działania wymaga stałego posiadania szybkiego środka komunikacyjnego.

W terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych dokonają w swych resortach podziału samochodów osobowych według powyższej klasyfikacji.

§ 4.

Wszystkimi osobowymi pojazdami mechanicznymi dysponują przełożeni jednostek służbowych, do których obsługi pojazdy są przydzielone. Na nich też leży odpowiedzialność za celowe i ekonomiczne ich używanie.

§ 5.

Każdy osobowy pojazd mechaniczny udający się poza promień wyjazdów winien być zaopatrzony w delegację służbową, wydaną przez kierownika właściwej jednostki służbowej, a w ministerstwach przez ministra, lub osobę przez niego upoważnioną. Numer tej delegacji winien być odnotowany na karcie kontrolnej pracy wozu w rubryce „Uwagi".

Nie dotyczy to wyjazdów osób wymienionych w ostatnim ustępie § 2, lecz — i w tych przypadkach nazwisko wyjeżdżającego winno być wpisane na karcie kontrolnej pracy wozu.

§ 6.

Przed użyciem osobowego pojazdu mechanicznego w granicach promienia wyjazdów należy wpisać do karty kontrolnej pracy wozu nazwisko tej osoby, której na dany kurs został wóz oddany w używanie oraz miejsce docelowego wyjazdu.

§ 7.

W każdej jednostce służbowej, a gdy chodzi o ministerstwa — w każdym ministerstwie zorganizowana zostanie kontrola nad przestrzeganiem postanowień §§ 1, 2, 3, 4, 5 i 6 niniejszego okólnika przez wprowadzenie ścisłej ewidencji zużycia materiałów pędnych, ilości przebytych kilometrów, miejsc docelowego wyjazdu oraz przez dokładne odnotowywanie godziny wyjazdów i przyjazdów osobowych pojazdów mechanicznych, szczególnie z i do garażu, według wzoru ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 8.

Do przeprowadzenia kontroli nad stosowaniem niniejszego okólnika upoważnieni będą inspektorzy samochodowi.

Inspektorzy ci wyznaczeni będą przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji.

Na podstawie delegacji Prezesa Rady Ministrów Komenda Główna Milicji Obywatelskiej wystawi inspektorom samochodowym odpowiednie zaświadczenia, upoważniające ich do żądania pomocy wszystkich organów Milicji Obywatelskiej.

Na żądanie Biura Kontroli przy Radzie Państwa Komenda Główna Milicji Obywatelskiej wystawi identyczne zaświadczenia dla inspektorów Biura Kontroli.

Inspektorzy samochodowi obowiązani są korzystać w pierwszym rzędzie z punktów kontrolnych Milicji Obywatelskiej (stałych, lotnych i doraźnych).

Raporty ze swych czynności składać będą inspektorzy samochodowi do Prezydium Rady Ministrów.

§ 9.

Karty kontrolne pracy osobowych pojazdów mechanicznych sprawdzane będą co najmniej raz na miesiąc przez centralne organy kontroli wewnętrznej.

Centralne organy kontroli wewnętrznej uprawnienia swe w tym zakresie mogą przelać na podległe im jednostki kontroli.

Właściwy minister na wniosek organów kontroli wewnętrznej może odwołać powyższy tryb kontroli nie wcześniej jednak jak z dniem 1 stycznia 1949 r.

§ 10.

W przypadkach naruszenia postanowień niniejszego okólnika przełożony odpowiedzialny za dysponowanie stosownie do § 3 niniejszego okólnika pociągnięty będzie do uiszczenia pełnych kosztów związanych z przekroczeniem, a w przypadku kilkakrotnego powtórzenia się przekroczenia może być pozbawiony prawa dysponowania osobowym pojazdem mechanicznym, niezależnie od ponoszenia konsekwencji służbowych i dyscyplinarnych.

§ 11.

Okólnik niniejszy nie dotyczy samochodów wojskowych oraz samochodów podległych Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego.

Minister Obrony Narodowej i Minister Bezpieczeństwa Publicznego wydadzą we własnym zakresie zarządzenie dotyczące używania osobowych pojazdów mechanicznych.

§ 12.

Okólnik niniejszy nie dotyczy osób, które mają prawo do korzystania z samochodów reprezentacyjnych (R). Osobom tym zostaną wydane specjalne przepustki rozpoznawcze.

§ 13.

Właściwi ministrowie w przeciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika przedłożą mi sprawozdanie z kroków organizacyjnych powziętych w trybie niniejszego okólnika.

§ 14.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1948 r., z wyjątkiem § 8, który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

Prezes Rady Ministrów,
(—) Józef Cyrankiewicz.

329

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr K. Og. 85/12/48

z dnia 15 lipca 1948 r.

w sprawie gospodarki samochodami państwowymi (kontrola użytkowania samochodów osobowych).

Do
wszystkich Ob. Ob. Kierowników
Powiatowych Zarządów Drogowych
Województwa poznańskiego.

Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji Nr G. I. K./V-53/7/48 z dnia 26 czerwca 1948 r. oraz w wykonaniu § 9 okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 19 z dnia 22 maja 1948 r. w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych (przedrukowanego w całości w niniejszym numerze Pozn. Dzien. Wojew.) Urząd Wojewódzki wzywa Ob. Ob. Kierowników P. Z. D. do przedkładania miesięcznych zestawień użytkowania wszystkich służbowych samochodów osobowych, przydzielonych im do użytkowania (w dwu egzemplarzach). Pierwsze zestawienie obowiązuje za m-c czerwiec 1948 r. i ma być przedłożone wyjątkowo do dnia 25 lipca 1948 r., wszystkie następne do dnia 6 każdego następnego miesiąca za miesiąc poprzedni. Jakiekolwiek przekroczenia tych terminów są niedopuszczalne z uwagi na konieczność punktualnego przedkładania sprawozdań Głównej Inspekcji Komunikacji. Zestawienia te winny być sporządzane na podstawie kart kontrolnych samochodów według następującego wzoru:

Jednostka organizacyjna	Określenie użytkowcy samochodu	Nr rejestracyjny samochodu	Dane o samochodzie				Przejechano kilometrów		Zużyto				Uwagi
			Marka	Klasa samoch. w myśl § 3 okólnika Prezesa Rady Ministrów	etatowy	ponadetatowy	ogółem	w tym ponad dopuszczalny promień wyjazdów (§ 2 okólnika Prez. Rady Min.)	benzyny litrów	oleju litrów	dni pracy samochodu	godzin nadliczbowych kierowcy	
1	2	3	4	5*	6	6a	7	8*	9	10	11	12	13
Razem													

Podkreśla się że w myśl otrzymanych zarządzeń karty kontrolne pracy służbowych samochodów będą sprawdzane bieżąco przez inspektorów drogowych Wydziału Komunikacyjnego.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Karol Mackiewicz,
Naczelnik Wydziału.

*) Tej rubryki nie wypełniać do czasu otrzymania dalszych instrukcji.

330
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 10 lipca 1948 r.

w przedmiocie częściowego zniesienia ograniczenia postoju dla pojazdów na ul. Wrocławskiej w m. Poznaniu.

Na zasadzie art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji w zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80 z 1936 r., poz. 555), art. 5 i art. 15 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), §§ 3, 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) oraz § 69 rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616), zarządzam co następuje:

§ 1.

Zmienia się częściowo postanowienia § 7 rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 7 stycznia 1938 r. o ruchu ulicznym w mieście Poznaniu (Pozn. Dz. Woj. Nr 9, poz. 146) i znosi zakaz postoju dla pojazdów od godz. 10 do godz. 20-tej na odcinku ulicy Wrocławskiej od ul. Walki Młodych do ul. Gołębiej z utrzymaniem w mocy zakazu postoju pojazdów na pozostałym odcinku tej ulicy w kierunku ruchu.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu go w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

331
OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 12 lipca 1948 r.

o ochronie niektórych zwierząt łownych na terenie województwa poznańskiego.

Zgodnie z postanowieniem art. 49 i 52 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. Ust. Nr 110, poz. 934 z 1927 r. oraz rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 12 maja 1948 r. o ochronie niektórych zwierząt łownych (Dz. Ust. Nr 28, poz. 189 z 1948 r.) podaję wykaz czasów ochronnych na terenie województwa na okres do dnia 31 maja 1949 r.

I. Czas ochronny, ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 3. 12. 1927 r. o prawie łowieckim rozszerza się tak, że obejmuje on:

1. dla jeleni byków od 1 listopada do 15 września
2. dla sarn kozłów od 1 listopada do 31 lipca
3. dla borsuków od 1 grudnia do 15 września
4. dla wiewiórek od 1 marca do 30 listopada
5. dla zajęcy szaraków od 16 stycznia do 31 października
6. dla głuszców-kogutów od 16 maja do 15 marca
7. dla jarząbków od 1 lutego do 15 września
8. dla bażantów-kogutów od 1 lutego do 31 października
9. dla kuropatw od 1 grudnia do 31 sierpnia
10. dla słonek od 16 maja do 31 sierpnia
11. dla batalionów od 1 czerwca do 15 lipca
12. dla dzikich kaczorów od 1 czerwca do 25 lipca
13. dla dzikich kaczek od 1 stycznia do 25 lipca
14. dla innego ptactwa wodnego od przylotu do 15 lipca
15. dla dzikich gęsi od przylotu do 31 sierpnia
16. dla dzikich gołębi od przylotu do 31 sierpnia

II. Wprowadza się czas ochronny:

1. dla dzików od 1 marca do 31 maja
2. dla kun leśnych (tumaków) od 1 marca do 31 grudnia
3. dla niedźwiedzi cały rok
4. dla rysi cały rok
5. dla żbików cały rok
6. dla muflonów cały rok
7. dla norek cały rok
8. dla orłów cały rok

III. Zabrania się całkowicie polowania na:

1. łosie byki
2. daniele rogacze
3. cietrzewie koguty
4. dropie i dropie-kamionki (strepety)
5. drozdy
6. puhacze.

Równocześnie traci moc ogłoszenie Wojewody Poznańskiego z dnia 26 stycznia 1948 r. o obowiązującym czasie ochronnym dla zwierzyny łownej na terenie województwa poznańskiego (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 4 z 1949 r.).

Wojewoda:
(—) Brzeziński Stefan.

332
OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 lipca 1948 r.

w sprawie zakazu stosowania w budownictwie belek stalowych.

Do

wszystkich inwestorów prowadzących budowle z funduszów skarbowych, bankowych i środków własnych.

W związku z okólnikiem Ministerstwa Odbudowy z dnia 20 maja 1948 r. L. dz. III/6940/D/3/48 w sprawie oszczędnego stosowania stali

w budownictwie, Urząd Wojewódzki — powiadamia, że od dnia niniejszego ogłoszenia nie będzie udzielał przydziałów belek stalowych do budowy stropów w budownictwie finansowanym ze środków skarbowych, bankowych i własnych.

We wszystkich wypadkach wykonania w budownictwie stropów ogniotrwałych zamiast stropów na belkach żelaznych można stosować żelbetowe stropy składane zatwierdzone do stosowania reskryptem Ministerstwa Odbudowy z dn. 6 lipca 1948 r. L. dz. III/7888/3/48. Stropy te mogą być stosowane, tak przy budownictwie nowym, jak i przy odbudowie. Do masowej produkcji tych stropów przystąpiło Zjednoczenie Poznańskie Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych — Poznań, Plac Wolności Nr 4.

Za Wojewodę:
(—) Inż. dypl. Fr. Wojciechowski,
Naczelnik Wydziału Odbudowy.

333
OKÓLNIK NR 15
WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 lipca 1948 r.

dot. zakresu czynności w akcji wkładów na Fundusz B.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Pow.,
Prezydentów i Burmistrzów miast, oraz
Wójtów województwa poznańskiego.

1. Na podstawie postanowienia ustawy z dnia 30. 1. 1948 roku o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74) nałożono między innymi obowiązek ten na podatników podatku gruntowego. Wysokość powyższego wkładu na rok 1948 rozporządzenie wykonawcze z dnia 6. 4. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 147) ustala w § 1-szym na 40 i 45% wymiaru podatku gruntowego na ten rok.

Na znaczenie i obowiązek wpłacania terminowego wkładów oszczędnościowych na Fundusz Oszczędnościowy Rolnictwa tzw. Fundusz B. zwracałem już uwagę w piśmie okólnym z 25. 5. 1948 r. Nr SF. I 2/89/48 polecając Ob. Ob. Starostom Powiatowym i Prezydentom miast rozwinięcie jak najszerszej kontroli i propagandy na rzecz Fund. Oszczędn. Rolnictwa. Ze sprawozdań jednak jakie otrzymuję wynika, że akcja wpłat na F. O. F. na terenie województwa poznańskiego nie przyjęła takich rozmiarów, jak zwykle bywa przy wywiązywaniu się z nałożonych obowiązków społecznych przez obywateli województwa poznańskiego.

Zwracam więc ponownie uwagę Ob. Ob. Starostów Pow., Prezydentów i Burmistrzów miast oraz Wójtów na bezwzględną konieczność rozwinięcia w terenie bardziej ożywionej akcji propagandowej w oparciu o współdziałanie w tym miejscowych czynników społecznych i politycznych oraz członków rad narodowych.

Przy prowadzeniu tej akcji należy równocześnie podkreślać nie tylko przymusowy charakter tej instytucji ale również i korzyści indywidualne, jakie z niej płyną dla uczestników w Funduszu Oszczędnościowym na podstawie postanowień art. 6 ust. 3, art. 11 i 14 ust. 1, 2 i 3, art. 15, art. 16 oraz art. art. 19 do 22 ustawy z 30. 1. 1948 r.

2. Dokładne przepisy odnośnie ustalania i poboru wkładów oszczędnościowych dla uczestników funduszu B., podaje instrukcja Ministra Skarbu z 8. 6. 48 r. ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu w numerze 64-tym, z którymi to przepisami władze wymiarowe winny dokładnie się zapoznać zwłaszcza odnośnie rozdziału I i II-go.

Zwracam przy tym szczególną uwagę na:

a) postanowienie § 10 ust. 2, że „odpowiedzialność za terminowe rozesłanie upomnień wszystkim uczestnikom Funduszu B., wdrożenie kroków egzekucyjnych i doprowadzenie egzekucji do pozytywnego wyniku — ponosi przewodniczący zarządu gminy, sekretarz oraz referent, każdy w zakresie swych obowiązków";
b) dokładność wykazów wymiarowych F. O. R. (§ 6 Instrukcji) zwłaszcza przy wypełnianiu rubryki nazwiska, imienia i daty urodzenia, które to rubryki są niezbędne dla wystawienia książeczki oszczędnościowej przez K. K. O. uczestnikowi Funduszu B;
c) należy wywierać silny nacisk na terminowe i właściwe odprowadzanie do K. K. O. przez gminy miejskie i wiejskie pieniędzy zebranych na F. O. R. (§ 8 Instrukcji);
d) dopilnowanie, aby plany pracy nadesłane do gmin były ściśle wykonywane.

3. Przypominam o konieczności ścisłej współpracy z powiat. pełnomocnikami rząd. do spraw podatku gruntowego oraz o zapraszaniu na każdą odprawę wójtów i sekretarzy gminnych w sprawach podatku gruntowego i F. O. R. — przedstawicieli K. K. O.

4. Wreszcie polecam nie dopuszczać do masowego stosowania zwolnień i ulg z art. 28 ustawy z 30. 10. 1948 r., który winien mieć zastosowanie **tylko w wyjątkowych wypadkach** istotnie ciężkiego położenia materialnego uczestnika Funduszu B., wywołanego zdarzeniami losowymi już po dokonanym wymiarze. Zastosowanie bowiem art. 12 dekretu o pod. komun. z 20. 3. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) poprzednio, automatycznie już pociąga za sobą obniżenie wkładu na F. O. R.

Wojewoda:
w. z. (—) Wł. Migoń,
Wicewojewoda.

334
PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
Nr Rol. Ek. 6/109/48
z dnia 30 czerwca 1948 r.
dot. akcji żniwnej.

Do
Ob. Starostów Powiatowych

Wojewódzka Rada Narodowa na posiedzeniu w dniu 16 bm. powzięła następującą uchwałę:

„Wojewódzka Rada Narodowa wzywa wszystkie władze terenowe do bezwzględnego wykorzystania na cele zwózki żniw wszystkich sił pociągowych, szczególnie w miastach, oraz do planowego rozdzielenia tych sił i wzywa całe społeczeństwo do współpracy w akcji żniwnej".

W związku z powyższym, oraz w trosce o jaknajsprawniejsze przeprowadzenie akcji żniwnej, proszę Ob. Starostę o wzięcie czynnego udziału w pracach Powiatowego Komitetu Usprawnienia Akcji Żniwnej, który powołany będzie w najbliższym czasie z inicjatywy Wojewódzkiej Rady Narodowej; — a w szczególności proszę o czuwanie nad jaknajpełniejszym wykorzystaniem uprawnień wynikających z Dekretu z dnia 12. 9. 1947 r. „O pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie" (Dz. U. R. P. Nr 59 1947 r.), który daje podstawę prawną do wykorzystania wszystkich sił pociągowych w rolnictwie.

W razie szczególnych trudności w akcji żniwnej, pokonanie których przekraczać będzie miejscowe możliwości powiatu, proszę o natychmiastowe raportowanie do Urzędu Wojewódzkiego — Wydziału Rolnictwa.

Równocześnie podaję w załączeniu do wiadomości odpis okóln. Nr 45 Kancelarii Rady Państwa z dnia 12 czerwca 1948 r. w sprawie pomocy sąsiedzkiej w okresie żniw.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

*

O d p i s

Warszawa, dnia 12 czerwca 1948 r.

Kancelarii Rady Państwa
Nr. I/2363/48.

Do
Prezydiów Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych.

OKÓLNIK NR 45
w sprawie pomocy sąsiedzkiej w okresie żniw.

W związku ze zbliżającym się okresem żniw Kancelaria Rady Państwa podkreśla szczególną rolę Prezydiów Wojewódzkich, Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych w akcji żniwnej.

Należyte przeprowadzenie akcji żniwnej, przy spodziewanych w tym roku urodzajach, spowoduje uniezależnienie się kraju od importu zboża i zagwarantuje na tym odcinku pełną samowystarczalność.

Na podstawie wiadomości z terenu Kancelaria Rady Państwa stwierdza iż pomoc sąsiedzka w okresie wiosennym 1948 r. dała należyte rezultaty a np. na terenie województwa łódzkiego, gdzie zawczasu opracowano i planowo przeprowadzono tę akcję, wyniki były szczególnie pomyślne.

Stąd zastosowanie w jak najszerszym zakresie pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie winno być szczególną troską Prezydiów Rad Narodowych w najbliższych tygodniach.

W szczególności Kancelaria Rady Państwa zaleca, co następuje:

1. Prezydia Wojewódzkich, Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych winny wnieść na porządek najbliższych obrad zagadnienie o pomocy sąsiedzkiej w akcji żniwnej.
2. W pracach organizowania pomocy sąsiedzkiej należy w całej rozciągłości realizować uprawnienia, wynikające z Dekretu z 12. 9. 1947 r., o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 320 z 1947 r.) — w oparciu o zalecenia zawarte w okólniku Kancelarii Rady Państwa z 5. 2. 1948 r. Nr 13 oraz o doświadczenia nabyte podczas wiosennej akcji siewnej.
3. Prezydia Rad Narodowych winny nawiązać konatkt z miejscowymi organizacjami społecznymi i gospodarczymi, a przede wszystkim ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej, dla należytego zmobilizowania sił w akcji żniwnej.
4. Akcja pomocy sąsiedzkiej winna być planowana i dokładna przy czym plan winien być k o n k r e t n y i s z c z e g ó ł o w y, t o z n a c z y w s k a z y w a ć n a z w i s k a o s ó b o b o w i ą z a n y c h d o ś w i a d c z e ń z w y m i e n i e n i e m, n a c z y j ą r z e c z n a l e ż y ś w i a d c z y ć.
5. Prezydia Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych oraz Komisje Kontroli Społecznej tychże Rad w okresie żniw zwrócą baczną uwagę na to, by pomoc sąsiedzka była racjonalnie przeprowadzona i całe zboże z pól zebrane.

Zastępca Szefa
Kancelarii Rady Państwa:
(—) Prof. Dr M. Jaroszyński.

335
PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
Nr Rol. Ek. 6/114/48.
z dnia 12 lipca 1948 r.
dot. mobilizacji ludności nierolniczej wiejskiej do akcji żniwnej.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych

. W okresie tegorocznej akcji żniwnej i sprzętu okopowych w wypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarczymi, Ob. Ob. Starostowie Po-

wiatowi zastosują na wniosek Powiatowego Komitetu dla Usprawnienia Akcji Żniwnej, mobilizację ludności mieszkającej na wsi a niezatrudnionej w rolnictwie na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. o świadczeniach osobistych w brzmieniu nadanym obwieszczeniem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 14 6. 39 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 354).

Wojewoda:
(—) Brzeziński Stefan.

336

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

Nr Wet. II/3. d. 34/48.

z dnia 3 lipca 1948 r.

dot. zwalczania wścieklizny u zwierząt.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych Województwa Poznańskiego oraz Ekspozytury Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie

Groźne szerzenie się wścieklizny wśród zwierząt na obszarze całego Państwa, jak również stałe utrzymywanie się tej zarazy na obszarze kilku powiatów tut. województwa, stanowi nie tylko wielkie niebezpieczeństwa dla ludzi i zwierząt gospodarskich, lecz powoduje zarazem duże utrudnienia dla Rządu przy zawieraniu umów weterynaryjnych, mających na celu umożliwienie jak najszybszego rozwoju eksportu zwierząt za granicę. Ponieważ zwalczanie wścieklizny polega prawie wyłącznie na ścisłym przestrzeganiu przepisów weterynaryjnych, Państwa importujące z groźnego szerzenia się wścieklizny w kraju wyciągają ujemne wnioski co do sprężystości działania władz administracyjnych i w związku z tym, z powodu braku zaufania, wysuwają daleko idące ograniczenia ochronne przy imporcie zwierząt z Polski.

Zdaję sobie sprawę z tego, że akcja zwalczania wścieklizny nie cieszy się popularnością w oczach ludności, dlatego liczenie na współdziałanie społeczeństwa w tej akcji było by zawodne. Tym nie mniej jednak ciąży na Władzy obowiązek poczynienia ze swej strony wszystkiego, by doprowadzić akcję zwalczania tej zarazy do pomyślnych wyników.

Wobec powyższego proszę Ob. Ob. Starostów (Prezydentów) by:

a) zarządzenia dot. zwalczania wścieklizny były ściśle przestrzegane a w szczególności, by psy napotkane wbrew zarządzonym środkom wet., milicyjnym — były bezwzględnie ubijane,

b) usilnie dążyć do zmniejszenia ilości psów zbędnych, przez ścisłą ich rejestrację oraz odpowiednie opodatkowanie osób, trzymających psy,

c) na psy, wałęsające się wbrew wydanym zarządzeniom, często przedsiębrane były obławy. W tym celu należy wyznaczyć odpowiednie osoby z siedzibą możliwie w mieście powiatowym. Osoby te dopilnują, by odnośne zarządzenia były ściśle przestrzegane, psy zaś napotkane wbrew dot. zarządzeniom, były wyłapywane i pod nadzorem Milicji Obywatelskiej ubijane. Osoby te (łapacze psów) w razie potrzeby, na zlecenie Obywatela Starosty wyjeżdżały na obławy psów do poszczególnych miejscowości w powiecie. Koszty połączone z wyłapywaniem i zabijaniem psów, ponoszą dot gminy — na zasadzie art. 53 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych Dz. U. R. P. Nr 777 poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. 4. 1938 r. (Dz. U. R. P Nr 27, poz 245).

Przesyłam wzór instrukcji dla funkcjonariuszów wyłapujących psy.

Wojewoda:
w z.
(—) Migoń.
Wicewojewoda.

INSTRUKCJA SŁUŻBOWA

dla funkcjonariuszy, urządzających obławy na psy, wałęsające się wbrew obowiązującym zarządzeniom.

1. Funkcjonariusze (łapacze psów), urządzający obławy na psy, winni zachowywać uprzejmość i odpowiednią grzeczność względem publiczności. Przede wszystkim obowiązani są w wykonywaniu swych zajęć zachować jak największy spokój i oględność, wstrzymywać się od wszelkich niepotrzebnych uwag, wyzywania i wszelkiej samowoli W razie różnicy zdań między funkcjonariuszami a zainteresowaną publicznością obowiązani są zastosować się do decyzji miejscowej władzy milicyjnej (najbliższego posterunku Milicji Obywatelskiej).
2. Funkcjonariusze wspomniani pod 1. (ust. 1. obowiązani są podczas swego urzędowania mieć przy sobie swą urzędową legitymację i zewnętrzną widoczną oznakę urzędową (Obława na psy). Po ukończeniu służby, najpóźniej wieczorem o godz. 20-tej w zimie (od 1 października do 1 marca) a o godz. 22-giej w lecie (od 1 marca do 1 października) obowiązani są oddać swą legitymację i odznakę urzędową w dot. Starostwie (Magistracie).
3. Specjalnym obowiązkiem funkcjonariusza, urządzającego obławy na psy jest, aby obchodził się z psami przy łapaniu i z psami przyłapanymi możliwie niegwałtownie. Pętli należy tylko wtedy używać, jeśli zwierzę okazuje się widocznie złośliwym, lub wtedy, jeśli nie da się poskromić przy uchwycie ręką. Podnoszenie zwierzęcia za pomocą pętli jest wzbronione. Psom

złapanym nie należy zakładać samych pętlic lecz obrożę, którą odn. funkcjonariusz zawsze w dostatecznej ilości musi mieć przy sobie.

Alarmującego gonienia za psami, które pod legają wyłapywaniu — należy unikać.

W gorącej porze należy prowadzone psy według możności napoić. Wyrywanie komuś psa siłą jest pod każdym względem wzbronione.

4. Wyłapane psy należy umieścić o ile możności w wozie transportowym, specjalnie na to przygotowanym, stale we wzorowej czystości utrzymywanym.

Duże psy, dla których nie ma miejsca w wozie można prowadzić na smyczy (lince). Wstępowanie ze złapanymi psami do lokali lub wprowadzanie do mieszkań jest wzbronione.

5. Schwytaniu podlegają jedynie psy napotkane na miejscach publicznych. Jako miejsce publiczne w zrozumieniu tej instrukcji należy uważać drogi, ulice, groble miejskie, chodniki i te miejsca przed frontem domu, które są dla każdego dostępne. Z ogródków okalających domy, z bram, dróg wjazdowych, wejść do piwnic i podwórzy psów zabierać nie wolno. Właścicieli psów, które wbrew zarządzeniom napotka się w bramach, podwórzach otwartych — należy zapodać do ukarania dotycz. władzy z dokładnym opisem psa, będącego przedmiotem przestępstwa i z podaniem ewent. świadków Dotycząca władza może obok grzywny zarządzić ubicie psa po potwierdzeniu faktu.

7. Psów myśliwskich, milicyjnych i owczarskich — tylko w czasie wykonywania przez nich służby — nie obowiązuje przymus posiadania kagańca. Psa ze zwieszonym kagańcem na szyi należy uważa jako napotkanego bez kagańca.

Chwytanie psa z uszkodzonym kagańcem, jest możliwe tylko w tych wypadkach, w których uszkodzenie kagańca umożliwia psu kąsanie. Nieporozumienie w tym względzie między funkcjonariuszem a interesowaną osobą rozstrzyga miejscowa władza milicyjna (najbliższy Komisariat Milicji Obywatelskiej).

8. Kupowanie, sprzedawanie, darowywanie psów, jako też każde pośrednictwo w tej sprawie jest funkcjonariuszom, urządzającym obławy — wzbronione. Również z każdym darowanym psem funkcjonariusz jest obowiązany postąpić jak z psem złapanym, napotkanym wbrew obowiązującym zarządzeniom.

Nie stosujących się funkcjonariuszy do wyżej wymienionej instrukcji należy niezwłocznie zwolnić ze służby.

O sposobie załatwiania odnośnej sprawy w tamt. powiecie oczekuję odpowiedniego sprawozdania w terminie do dnia 1 sierpnia 1948 r.

337

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr z S. II. 2 f/27/48.

z dnia 9 lipca 1948 r.

dot. zachorowań na tężec.

Do

Starostw Powiatowych Województwa Poznańskiego, Zarządów Miejskich w Poznaniu, Gnieźnie, Kaliszu, Gorzowie i Pile.

Urząd Wojewódzki — na polecenie Ministerstwa Zdrowia, nawiązując do instrukcji N. N. K. dla lekarzy powiatowych w dzienniku Ministerstwa Zdrowia Nr 1/45 str. 18 pkt. 1 ust. 2 poleca podawać w każdym przypadku, zachorowania na tężec na odwrocie tygodniowych wykazów zachorowań i zgonów na choroby zakaźne, również uzupełniające dane epidemiologiczne a w szczególności: nazwisko chorego, imię, wiek, źródło zakażenia, czy był hospitalizowany i gdzie.

Za Wojewodę:

(—) Dr K. Neyman,

w z. Naczelnika Wydziału Zdrowia,

Kierownik Oddziału Sanitarno Epidemiologicznego.

338

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Wet. IV/2-a-18/48.

z dnia 8 lipca 1948 r.

dot. sprzętu lekarsko-weterynaryjnego w lecznicach dla zwierząt.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych Województwa Poznańskiego oraz Ekspozytury Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie.

Do dnia 25 lipca 1948 r. należy tut. Urzędowi przedłożyć wykaz posiadanych instrumentów, książek, stanowiących własność tamt. powiatowego lub samorządowego zakładu leczniczego dla zwierząt.

Wykaz należy sporządzić według następującego wzoru:

L. p.	Nazwa instrumentu	Ilość	Gdzie i kiedy zakupiono, kto i kiedy przydzielił, data i nr pisma	Uwagi

W celu utrzymania ciągłości kierownicy poszczególnych zakładów leczniczych dla zwierząt

są zobowiązani do dnia 10 stycznia, kwietnia, lipca i października przedkładać tut. Urzędowi kwartalny wykaz nowonabytych lub przydzielonych tamt. lecznicy instrumentów, książek itp.

Za Wojewodę:
(—) Dr Krygicz,
Naczelnik Wydziału Wet.

339

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr Rol. Prod. 2/86/48.
z dnia 12 lipca 1948 r.

dot. tępienia chwastów.

Do
Ob. Ob. Starostów Pow. oraz Prezydentów miast pełniących funkcję władz Administracji ogólnej I instancji.

Urząd Wojewódzki podaje poniższe pismo okólne Ministra Administracji Publicznej do wiadomości i stosowania w ślad za Zarządzeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 17/IV 1948 Nr Rol. Prod. 2/68/48 w sprawie obowiązku tępienia chwastów.

Za Wojewodę:
(—) J. Celichowski.
Naczelnik Wydziału.

*

Odpis

Warszawa, dnia 29. maja 1948 r.

MINISTER
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. IV. AP. 4001/48.
Tępienie Chwastów

Pilne
Pismo okólne

Do
Ob. Ob. Wojewodów, Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostów Powiatowych i Prezydentów miast, pełniących funkcję powiatowych władz administracji ogólnej.

Warunki okupacyjne doprowadziły do silnego zaniedbania pól uprawnych i innych terenów użytkowych i spowodowały ogromny wzrost ilości szkodliwych chwastów. Z kolei działania wojenne i liczne, w pierwszym okresie po zakończeniu wojny, ugory spotęgowały jeszcze bardziej zachwaszczenie terenów rolnych i w rezultacie wpłynęły na znaczny spadek ogólnej produkcji rolnej, obniżając jakościowo i ilościowo plony z hektara.

Akcja tępienia chwastów, prowadzona już przed wojną, nabrała obecnie jeszcze większego znaczenia: podjęcie skutecznej walki i roztoczenie nadzoru nad tępieniem chwastów i szkodników roślinnych jest niezbędnym warunkiem podniesienia wydajności rolnictwa. Akcja ta zresztą może wydać pełne rezultaty wtedy dopiero, gdy nie tylko rolnik niszczyć będzie chwasty na uprawianym przez siebie terenie, ale gdy chwasty tępione będą wszędzie, gdzie mogą one występować, nie wyłączając dróg, terenów bezpańskich, dziedzińców itp.

Rozporządzenie Ministra Ronictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 302) upoważnia wojewodów do nakładania w drodze rozporządzeń na posiadaczy gruntów obowiązku tępienia chwastów i określenia czasu oraz sposobu tępienia. Nadzór nad wykonaniem tego obowiązku należy do powiatowych władz administracji ogólnej, oraz stosownie do rozporządzeń wojewodów — do samorządu terytorialnego i personelu technicznego, wyznaczonego przez Związek Samopomocy Chłopskiej i in. organizacje rolnicze.

Na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych proszę o wydanie właściwych zarządzeń celem niezwłocznego wprowadzenia w życie skutecznej walki z chwastami. Posiadaczy gruntów, którzy nie zastosują się do ciążących na nich obowiązków należy pociągnąć do odpowiedzialności karno-administracyjnej na zasadzie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) w brzmieniu ustawy z dnia 16. marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131). Sprawy te winny być traktowane przez referaty karno-administracyjne jako wyjątkowo pilne.

Jednocześnie proszę o wydanie zarządzeń i zaleceń mających na celu niezwłoczne przystąpienie do wytępienia chwastów na gruntach, użytkowanych przez organa władz administracji ogólnej i samorządu terytorialnego.

Minister:
(—) Edward Osóbka-Morawski.

340

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr Wet. IV/2-g-15/48.
z dnia 4 lipca 1948 r.

dot. gospodarki finansowej państwowych lecznic weterynaryjnych.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym i Prezydentom Miast Wydzielonych Województwa Poznańskiego oraz Ekspozyturze Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie.

Udziela się poniższe do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę:
(—) Dr Krygicz,
Naczelnik Wydziału Wet.

*

Odpis

Warszawa, dnia 8 czerwca 1948 r.

Ministerstwo Rolnictwa i Ref. Roln.
Departament Weterynarii
Nr Wet. 4-I-6/14/47

wg rozdzielnika.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych Departament Weterynarii przesyła w załączeniu

odpis pism Ministerstwa Skarbu z dnia 12. 5. 1948 r. L. Dz. III 4313/7/4/48 w sprawie gospodarki pieniężnej w państwowych lecznicach weterynaryjnych do wiadomości i zastosowania.

Jednocześnie Ministerstwo wyjaśnia, że wobec uzgodnienia dotyczącego sposobu formalnego prowadzenia gospodarki finansowej z Ministerstwem Skarbu w myśl wyżej cytow. pisma, anuluje się w zarządzeniu tut. z dn. 2. 7. 1947 r. Nr Wet. 4-I-6/14. pkt. 2 o instytucjach kredytowych, w których można otworzyć konta — z tym, że powyższe rachunki bieżące należy otworzyć w kasach właściwych Urzędów Skarbowych.

w z. Dyrektor Departamentu:
(—) W. Bida,
(Główny Insp. Weter.).

*

Odpis z odpisu

Warszawa, dnia 12 maja 1948 r.

Rzeczypospolita Polska
Ministerstwo Skarbu
L. d. III. 4313/7/4/48
Gospodarka pieniężna lecznic weterynaryjnych.

Do
Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych
w miejscu.

W ślad pisma z dnia 17 kwietnia br. Nr D. IIIż/2144/7/48 oraz w związku z odbytą w dniu 28 kwietnia br. w Ministerstwie Skarbu konferencją z przedstawicielami Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie w nagłówku wymienionej — Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że równocześnie wydaje izbom skarbowym zarządzenie, by nie czyniły przeszkód państwowym lecznicom weterynaryjnym w otwieraniu w kasach urzędów skarbowych rachunków bieżących dla lokowania na nich sum, wynikających z zakresu działania wspomnianych lecznic.

Na rachunki te mogą być również przelane kwoty pozostałości z zablokowanych w instytucjach kredytowych rachunków lecznic weterynaryjnych, o ile kwoty nie pochodzą z sum budżetowych ubiegłych okresów.

Z obrotów na rachunkach bieżących państwowe lecznice weterynaryjne winny przedkładać urzędom wojewódzkim przewidziane w przepisach rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych sprawozdania (wzór nr 31), podając w nich podział dochodów i wydatków wg ustalonego na razie przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych planu kont (wg rodzajów dochodów i wydatków)), Urzędy Wojewódzkie będą z kolei obejmować wspomniane obroty własnymi sprawozdaniami.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu oznajmia, że ważność wydanego izbom skarbowym zarządzenia, mającego na celu umożliwienie państwowym lecznicom weterynaryjnym prowadzenie w okresie przejściowym gospodarki pieniężnej, ogranicza w czasie terminem do dnia 31 grudnia br., gdyż uważa, że podjęte już przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych prace nad uregulowaniem stanu prawnego państwowych lecznic weterynaryjnych i związanej z tym ich gospodarki pieniężnej zostaną do omawianego terminu niewątpliwie ukończone

Za Dyrektora Departamentu:
(—) M. Zakrzewski.

341
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr Rol. Ek. 8/283/48.
z dnia 13 lipca 1948 r.
dot. likwidacji Komisyj Rozdziału Inwentarzy i towarów z dostaw UNRRA.

Do
Starostwa Powiatowego
(wszystkie)

Pismem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22. 6. br. Nr Ek. III-7-D/132 zarządzona została likwidacja Wojewódzkiej i Powiatowych Komisyj rozdziału inwentarzy i towarów z dostaw UNRRA. Likwidacja dokonana będzie przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek Wojewody.

Rozwiązanie Powiatowych Komisyj może nastąpić pod warunkiem złożenia Wojewódzkiej Komisji sprawozdania z dokonanego rozdziału i dystrybucji inwentarzy i towarów oraz szczegółowego rozrachunku z Funduszu Transportowego. Wojewódzka Komisja sprawdzi czy sprawozdanie i rozrachunki z Funduszu Transportowego są zgodne z danymi Wojewódzkiej Komisji i czy praca ich została wykonana zgodnie z obowiązującymi zarządzeniami i instrukcjami.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki poleca:

1. ściągnięcie zaległych należności z tytułu transportów (do wysokości 3.000 zł za szt.) zgodnie z przesłanymi indywidualnymi pismami do powiatów i powiadomienie Urzędu Wojewódzkiego o dokonaniu tego w terminie do dnia 31 lipca br.);
2. przedłożenie sprawozdań Powiatowych Komisji w terminie do dnia 31. sierpnia br.

Za należyte i terminowe dokonanie tej sprawy Urząd Wojewódzki czyni odpowiedzialnymi Kierown. Refer. Roln. i Ref. Rolnych Starostwa.

Za Wojewodę:
(—) D. Grześkowiak,
w z. Dyrektora Działu Rolnictwa i Reform Rolnych.

342
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr. Rol. Ek. 6/115/48.
z dnia 12 lipca 1948 r.
dot. nakrywania stert.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych.

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę, że stawiane w polu sterty zboża bywają częstokroć

niepokryte względnie w terminie późnym wskutek czego zboże w dachu moknie, porasta i gnije. Przy wadliwie postawionych stertach zacieki idą daleko w głąb sterty i powstaje tym większa strata.

Celem uniknięcia jakichkolwiek strat w zbożu, Urząd Wojewódzki poleca przypomnieć rolnikom o konieczności możliwie natychmiastowego poszycia stert, nawet w wypadku gdyby omłot sterty przewidywany był na najbliższe miesiące sierpień lub wrzesień.

Urząd Wojewódzki prosi zwrócić uwagę Powiatowym Komitetom Akcji Żniwnej na sprawę wyżej omawianą i możliwie dopilnowanie, by stert nieposzytych w polu nie było.

Za Wojewodę:
(—) Houwalt,
Dyrektor
Działu Rolnictwa i Ref. Rolnych.

343
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr. Wet. III/1 r-24/48.

dnia 8 lipca 1948 r.

w sprawie kompetencji Delegatów wojewódzk. Komisarza Rządu do Spraw Gospodarki Mięsnej.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym i Prezydentom Miast Wydzielonych Województwa Poznańskiego — oraz Ekspozyturze Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie Wkp.

Poniższy odpis przesyła się do wiadomości z prośbą o powiadomienie kierownictwa rzeźni oraz instytucji zainteresowanych.

Za Wojewodę:
(—) Dr Krygiet,
Naczelnik Wydziału Wet.

*

Odpis

Warszawa, dnia 12. czerwca 1948 r.

Ministerstwo Rolnictwa i Ref. Roln.
Departament Weterynarii
Nr Wet. 3-I-18/14

W związku z powstającymi w terenie nieporozumieniami co do zakresu kompetencji wojewódzkich delegatów Komisarza Rządu do Spraw Gospodarki Mięsnej, Ministerstwo po porozumieniu się z Komisarzem Rządu wyjaśnia co następuje:

Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1947 r. (Monitor Polski Nr 129, poz. 807) z dnia 7. 1. 48 r.) Dz. Urzęd. M. P. i H. Nr 1, poz. 4) określają zadania i uprawnienia Komisarza Rządowego oraz jego Delegatów.

Na podstawie § 3 litery c/, d/, i e/ zarządzenia z dnia 7. 1. 1948 r. Komisarz Rządowy i jego delegaci są uprawnieni do żądania niezbędnych informacji od władz I i II instancji, instytucji i organizacji gospodarczych, dotyczących ich działalności w zakresie gospodarki mięsnej.

W związku z powyższym delegaci mogą zwracać się do instytucji takich jak rzeźnie, przetwórnie mięsne itp. bezpośrednio albo za pośrednictwem władz administracji ogólnej I lub II instancji.

Ponieważ sprawa uregulowania gospodarki mięsnej jest w obecnej chwili nadzwyczaj ważnym problemem gosodarczym, organa weterynaryjne winny w akcji tej współdziałać i delegatom Komisarza Rządowego udzielać potrzebnych informacji, wykazów, zestawień itd.

Dyrektor Departamentu:
(—) Wład. Bida,
Gł. Insp. Wet.

344
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr U IIa 1—48

z dnia 7 lipca 1948 r.

w sprawie majątków fundacyjnych.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych.

Urząd Wojewódzki podaje pismo Ministerstwa Rol. i R. R. z dnia 18. 6. 48 r., Nr UR 2. I. 4/5/48 w sprawie nieruchomości ziemskich, należących do fundacji, do wiadomości i wykonania.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Kulczycki,
Naczelnik Wydziału U. R.

*

Warszawa, dnia 18 czerwca 1948 r.

Minister
Rolnictwa i Reform Rolnych
Nr UR/2. I. 4/5/48.

Do
Urzędu Wojewódzkiego
Dział Rolnictwa i Reform Rolnych.

W odpowiedzi na zapytania Urzędów Wojewódzkich odnośnie nieruchomości ziemskich, należących do fundacji polecam kierować się następującymi wytycznymi:

1. nieruchomości ziemskie, których obszar przekracza normy ustalone w art. 2 ust. 1 pkt. e dekretu z dnia 6. 9. 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, należy niezwłocznie przejąć na rzecz Skarbu Państwa,
2. w stosunku do nieruchomości, które nie podlegają działaniu wymienionego wyżej dekretu, a zostały rozparcelowane mają zastosowanie przepisy dekretu z dnia 28 listopada 1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa, oraz zarządzenia z dnia 9. 2. 1948 r. L. UR/2. VII. 0/2,
3. prawo własności nieruchomości przejętych i rozparcelowanych należy przenieść na nabywców, mając na uwadze przepisy zarządzenia z dnia 5. IV. 48 r. L. UR/2. II. 0/15,
4. nieruchomości ziemskie przejęte na rzecz Skarbu Państwa i nierozparcelowane, które

zdaniem Urzędu Wojewódzkiego oraz zainteresowanych władz nie powinny ulec podziałowi z uwagi na charakter i przeznaczenie fundacji można objąć wnioskiem o wyłączenie w myśl art. 15 dekretu z dnia 6. 9. 1944 r. oraz § 42 rozp. wyk. z dnia 1. 3. 45 r. po uzyskaniu opinii Wojewódzkiej Rady Narodowej,

5. zarządzenie niniejsze nie dotyczy nieruchomości ziemskich, które przeznaczone zostały na cele fundacji aktami ustawodawczymi, jak to fundacje Smogulecka, Wieś Kościuszkowska, Zakłady Kurnickie.

Sprawa tych ostatnich nieruchomości zostanie uregulowana odrębnym zarządzeniem.

Minister:
(—) Dr St. Kowalewski,
Podsekretarz Stanu.

345
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr SA. II—6/21/48
z dnia 10 lipca 1948 r.

w sprawie wypłaty dla pracowników samorządowych zaliczki na poczet ekwiwalentu za zniesione karty opałowe.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych, jako Przewodniczących Wydz. Powiatowych, Prezydentów miast: Poznania, Kalisza, Gniezna, Ostrowa, Leszna, Burmistrzów oraz Wójtów (z wyłączeniem Ziemi Lubuskiej).

Podając poniższy odpis pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej do wiadomości i ścisłego wykonania, Urząd Wojewódzki prosi Ob. Ob. Starostów o dopilnowanie podległych im Zarządów Gminnych wiejskich i miejskich, by bezzwłocznie wszystkim pracownikom, uprawnionym do otrzymywania kart opałowych została wypłacona zaliczka.

Za Wojewodę:
(—) A. Małecki,
w z. Naczelnika Wydz. Samorząd.

*

Warszawa, dnia 30 czerwca 1948 r.

Rzeczypospolita Polska
Ministerstwo
Administracji Publicznej
Departament Ogólny
L. dz. I. OB. 6562/48

Dodatek aprowizacyjny dla pracowników państwowych i samorządowych.

Pismo okólne.

Do
Ob. Ob. Wojewodów oraz Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Na podstawie uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dn. 11 czerwca 1948 r., Ministerstwo Administracji Publicznej w oparciu o pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 25 czerwca 1948 r. Nr D. III. 6211/2/48, zawiadamia, że w okresie od 1—8 lipca 1948 r., należy pracownikom państwowym, posiadaczom kart opałowych, wypłacić zaliczkę na poczet ekwiwalentu za zniesienie tych kart w sumie 260,— (dwieście sześćdziesiąt zł) na osobę.

Wypłata powyższa winna nastąpić na zasadach określonych w zarządzeniu Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 31 marca 1948 r. L. dz. I. OB. 3802/48, (Dz. Urz. M. A. P. Nr 11 poz. 79).

Wymieniona na wstępie uchwała Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów dotyczy również tych członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego, którzy posiadają karty opałowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) H. Urbanowicz.

346
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
Nr SG. I. 4/25/48
z dnia 12 lipca 1948 r.

w sprawie trybu zatwierdzenia statutów komunalnych Kas Oszczędności.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich) i Prezydentów miast województwa poznańskiego.

Odpis okólnika Nr 42 Kancelarii Rady Państwa przesyła Urząd Wojewódzki do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) A. Małecki,
w z. Naczelnika Wydz. Samorząd.

*

Odpis
z odpisu.

Warszawa, dnia 1 czerwca 1948 r.

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. 17985/XI/1844/48

Do
Prezydium Wojewódz. Rad Narodowych.

Okólnik Nr 42
w sprawie trybu zatwierdzenia statutów Komunalnych Kas Oszczędności.

W związku z zapytaniami niektórych Wojewódzkich Rad Narodowych w przedmiocie trybu zatwierdzania statutów komunalnych Kas Oszczędności, Kancelaria Rady Państwa wyjaśnia, co następuje:

I. Uchwałą właściwej rady narodowej (związku założycielskiego) w sprawie zatwierdzenia statutu Komunalnej Kasy Oszczędności winna być zgodnie z art. 5 § 2 dekretu z 23. 2. 44 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 14, poz. 74) przedstawiona do zatwierdzenia prezydium rady narodowej wyższego stopnia, które przed za-

twierdzeniem uchwały winno zasięgnąć w tym przedmiocie opinii Związku Komunalnych Kas Oszczędności R. P. oraz właściwego wojewody.

Ponieważ Kasy Komunalne stają się podstawą terenowej bankowości publicznej opinia Związku Komunalnych Kas Oszczędności winna mieć dla Prezydium W. R. N. znaczenie istotne. W wypadku rozbieżności opinii Związku Kas Komunalnych ze stanowiskiem zajmowanym przez Prezydium W. R. N. sprawę należy nadesłać do Kancelarii Rady Państwa dla ostatecznego rozstrzygnięcia.

Ponieważ sądy przed rejestracją kasy mogą wymagać wyraźnego podania stanowiska władz skarbowych, decyzja o zatwierdzeniu założenia K. K. O. winna mieć następujące brzmienie.

„Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w . . . . . . na zasadzie dekretu z 23. 11. 44 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 14, poz. 74) oraz art. 18 i 71 rozp. Prezydenta R. P. z 24. 10. 34 r. o Komunalnych Kasach Oszczędności (Dz. U. Nr 95, poz. 860) biorąc pod uwagę zgodę Związku Komunalnych Kas Oszczędności R. P. (rozp. Min. Skarbu z 16. 7. 45 r. (Dz. U. Nr 25, poz. 156) na zatwierdzenie uchwały o założeniu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu wzgl. miasta . . . . oraz opinię wojewody, postanawia zatwierdzić uchwałę P. R. N. . . . . . z dnia . . . . o założeniu Komunalnej Kasy Oszczędności w . . . .".

II. Po zatwierdzeniu uchwały o założeniu kasy oszczędności powołaniu organów oraz wpłaceniu przez związek założycielski kapitału zakładowego, dyrekcja K. K. O. winna zgłosić do właściwego sądu rejestrowego założenie kasy, celem wpisania do rejestru handlowego.

Do zgłoszenia winien być dołączony tekst uchwały prezydium rady narodowej wyższego stopnia, zatwierdzającej uchwałę o założeniu K. K. O.

III. Przy zakładaniu oddziałów Komunalnych Kas Oszczędności tryb postępowania jest odmienny od poprzedniego. Na wniosek Komunalnej Kasy Oszczędności w sprawie założenia oddziału Kasy, właściwa terenowa Rada Narodowa (organ założycielski) winna powziąć uchwałę w przedmiocie wyrażania zgody na założenie przez Komunalną Kasę Oszczędności — oddziału tej kasy. Uchwała terenowej rady narodowej (organu założycielskiego) nie podlega w tym wypadku zatwierdzeniu przez Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia.

Uchwała związku założycielskiego winna zostać następnie przedstawiona za pośrednictwem Związku Komunalnych Kas Oszczędności — Ministerstwu Skarbu, które na podstawie nadesłanych materiałów wyda decyzję w sprawie słuszności wniosku K. K. O. o założeniu oddziału.

Zastępca Szefa
Kancelarii Rady Państwa:
(—) Prof. Dr M. Jaroszyński.

347

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr A. A. II-12/86/48

z dnia 9 lipca 1948 r.

dot. określeń radiowych przy urządzaniu imprez.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych z wył. Powiatów Ziemi Lubuskiej.

Podając poniższe do wiadomości, Urząd Wojewódzki poleca Ob. Ob. Starostom i Prezydentom miast Wydzielonych roztoczenie przez podległe sobie organa kontroli nad podejmowanymi na podległym im terenie imprezami, przez artystów, by nie nadużywali dla celów reklamowych określeń Radia Polskiego, względnie nazwy imprezy „Podwieczorek przy mikrofonie".

Organizatorom względnie wykonawcom w wypadku legitymowania się zaświadczeniami, lub legitymacjami Polskiego Radia należy zwrócić uwagę iż respektowane będą tylko zaświadczenia uwierzytelnione przez Dyrekcję Okręgową Polskiego Radia w Poznaniu.

Za Wojewodę:
(—) Mgr H. Kurowska,
w. z. Naczelnika Wydz.

*

Odpis

Poznań, dnia 24 czerwca 1948 r.

Polskie Radio
Dyrekcja w Poznaniu
ul. Berwińskiego 5
Wydział Programowy
L. dz. OP/pr. 08316/48

Do

Urzędu Wojewódzkiego

Dotyczy: **określeń radiowych przy urządzaniu imprez.**

Na terenie Wielkopolski w różnych ośrodkach prowincjonalnych zdarzają się wypadki, że artyści wędrowni i organizatorzy różnych imprez artystycznych lub pseudoartystycznych używają w celach reklamowych określeń „artysta Polskiego Radia", „wykonawca audycji Polskiego Radia", „Podwieczorek przy mikrofonie" i t. p.

Ponieważ w tych wypadkach nadużywa się zazwyczaj imienia naszej instytucji i pod firmą „Polskiego Radia" kryją się wykonawcy nie posiadający odpowiedniego poziomu artystycznego prosimy uprzejmie o powiadomienie wszystkich podległych placówek na terenie województwa poznańskiego, by przy udzieleniu zezwoleń na urządzenie imprez artystycznych

zechciały zwracać uwagę na formy reklamy, stosowanej przez organizatorów i wykonawców. Nazwa imprezy „Podwieczorek przy mikrofonie" używana być może jedynie w wypadku transmisji radiowej.

W wypadku legitymowania się przez organizatorów względnie wykonawców zaświadczeniami lub legitymacjami Polskiego Radia zaznaczamy, że wszelkie zaświadczenia winny być uwierzytelnione przez Dyrekcję Okręgową Polskiego Radia w Poznaniu.

Naczelnik Wydziału Programowego:
(—) Alfred Sikorski.

Dyrektor Okręgowy
Polskiego Radia w Poznaniu:
(—) Adam Kostaszuk.

348
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Wet. I/1 i-3/48

z dnia 8 lipca 1948 r.

dot. dochodów budżetowych.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych Województwa Poznańskiego

Stwierdzono, że zachodzą wypadki niewłaściwego dokonywania przez poszczególne placówki terenowe wzgl. lekarzy wet. wpłat na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych. Wypadki tego rodzaju stwarzają konieczność dokonywania sprostowań i dostosowania tytułów dokonanych wpłat do ustalonych w ogólnopaństwowym preliminarzy budżetowym paragrafów

Celem uniknięcia w przyszłości wspomnianych pomyłek Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że budżet Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych mieści się w części 15-tej ogólnego budżetu Państwa i że preliminarz budżetowy dochodów w dziale 2-gim przewiduje następujące paragrafy:

1. § 8 — różne dochody.
2. § 16 — opłaty weterynaryjne.
(Opłaty za badanie zwierząt sprowadzanych z zagranicy pobierane na stacjach granicznych w myśl § 3 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 23. 3. 28 r. zmienionego rozp. Min. Rol. i Ref. Rol. z dnia 26. 4. 1934 (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 345) oraz opłaty za badanie mięsa przywożonego z zagranicy.)
3. § 18 — wpływy z zakładów leczniczych dla zwierząt.
4. § 20 — sprzedaż surowic i szczepionek pochodzenia zagranicznego.

Za Wojewodę:
(—) Dr Krygicz,
Naczelnik Wydziału Wet.

349
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

Nr Odb. O. A. I. 1a/273-48 Sch/Sz.

z dnia 12 lipca 1948 r.

w sprawie dwutygodnika „Życie Gospodarcze".

Do

Wszystkich Starostw Powiatowych oraz ob. ob. Prezydentów miast wydzielonych

Podając poniżej do wiadomości odpis pisma okólnego Ministerstwa Odbudowy z dnia 29. 4. 1948 r. L. dz. G. M. 3847/R5/48, Urząd Wojewódzki Poznański — zaleca zaprenumerowanie dwutygodnika „Życie Gospodarcze" przez ob. ob. Prezydentów miast wydzielonych na własny koszt.

Równocześnie nadmienia się, że prenumeratę zgłosić należy:

Do

Redakcji i Administracji
Dwutygodnika „Życie Gospodarcze"
w Katowicach
ul. 3 Maja 23

W mowie będący dwutygodnik wychodzi 5 i 20 każdego miesiąca. Prenumerata wynosi (wraz z przesyłką pocztową i monografiami) półrocznie 1.800,— zł, kwartalnie 900,— zł, miesięcznie 300,— zł.

Za Wojewodę:
(—) D. Wróblewski,
wz. Naczelnika Wydziału.

*

Odpis

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1948 r.

Ministerstwo Odbudowy
Gabinet Ministra
L. dz. G. M. 3847/R5/48

Dwutygodnik „Życie Gospodarcze" szeroko informujący o całokształcie życia gospodarczego kraju we wszystkich jego przejawach wprowadziło dział odbudowy, w którym omawia aktualne zagadnienia i podaje bieżące informacje w zakresie odbudowy, planowania przestrzennego i pomiarów kraju.

W związku z tym Ministerstwo zaleca zaprenumerowanie dwutygodnika „Życie Gospodarcze" — w ilości egzemplarzy zapewniającej korzystanie z pisma wszystkim zainteresowanym i wydanie odpowiednich zaleceń zaprenumerowania agendom podległym.

Dyrektor Gabinetu:
(—) Ludomir Kaczmarkiewicz.

350
ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 29 czerwca 1948 r.

dot. zwalczania wścieklizny psów i kotów.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa w zagrodzie Białasika Piotra i pa-

nującej zarazy tej w sąsiednich powiatach — na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) i przepisów §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem tegoż Ministra z dnia 15. 11. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33) tudzież rozporządzeniem z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustalam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam cały obszar powiatu leszczyńskiego.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się w okręgu zagrożonym, mają być dniem i nocą trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone na smyczy należy zaopatrzyć w trwały i mocny kaganiec, wykluczający możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów prowadzonych względnie przeprowadzanych (przewożonych, przenoszonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów z obszaru zagrożonego jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i psów inwalidzkich o ile psy te są wyprowadzane (wynoszone, wywożone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania względnie śledzenia przestępców lub też prowadzenia inwalidów. W wyjątkowych wypadkach wyprowadzanie (wywożenie) psów lub kotów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Starosty Powiatowego Leszczyńskiego — po uprzednim uznaniu psa względnie kota przez powiatowego lekarza wet. za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano zarządzeń wydanych dla obszaru zagrożonego, jak również schwytane przy obławach — będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzeniach objawów chorobowych u psów i kotów jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa względnie kota — należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym posterunku Milicji Obywatelskiej, sołectwie lub starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 27 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karą aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000,— zł albo jedną z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Eugeniusz Bunikiewicz.

351

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 25 czerwca 1948 r.

w sprawie zwalczania wąglika.

W związku z urzędowym stwierdzeniem wąglika w gromadzie Mieczewo, gmina Kórnik, w zagrodzie Ob. Michałowskiego Ignacego, w dniu 28. 6. 48 r., na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 182—198 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U .R. P. Nr 50 poz. 360) zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

Zagrodę zapowietrzoną wąglikiem stanowi zagroda Ob. Michałowskiego Ignacego, grom. Mieczewo, gm. Kórnik.

W zagrodzie zapowietrzonej wąglikiem obowiązują następujące zarządzenia:

§ 1.

Zwierzęta chore i podejrzane o wąglik należy odosobnić od innych zwierząt i zamknąć.

§ 2.

Do oprzątania zwierząt chorych i podejrzanych o wąglik można posługiwać się jedynie osobami nie mającymi styczności z innymi zwierzętami. Osoby mające zdarcie naskórka, ranę lub wrzody na rękach, głowie i innych nie okrytych częściach ciała nie mogą być używane do oprzątania zwierząt chorych lub podejrzanych o wąglik.

Dla zwierząt chorych lub podejrzanych o wąglik muszą być wydzielone oddzielne sprzęty i naczynia.

§ 3.

Do pomieszczeń w których znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o wąglik wstęp osobom postronnym jest zakazany, z wyjątkiem lek. wet., właściciela lub osób uprzątających chore zwierzęta.

§ 4.

Użytkowanie mleka i przetworów mlecznych pochodzących z mleka krów chorych lub podejrzanych o wąglik jest zakazane. Niszczenie mleka przeprowadza się przez gotowanie go z dodatkiem ługu sodowego.

§ 5.

Ubój zwierząt chorych lub podejrzanych o wąglik jest zakazany.

§ 6.

Zwłoki zwierząt chorych lub podejrzanych o wąglik podlegają natychmiastowemu zniszczeniu przez spalenie na miejscu.

Miejsce w oborze gdzie padło zwierze chore lub podejrzane o wąglik podlega dokładnemu oczyszczeniu i odkażeniu. Nawóz należy spalić.

Zdejmowanie skóry ze zwierząt padłych na wąglik jest zakazane.

§ 7.

Ptactwo domowe, koty należy trzymać w zamknięciu, a psy na uwięzi.

§ 8.

Do pojenia zwierząt chorych lub podejrzanych o wąglik należy używać oddzielnego wiadra dla każdej sztuki, które umieszcza się na drągach przed każdą sztuką.

§ 9.

Wywozić siano, słomę i produkty rolne z zagrody zapowietrzonej wąglikiem zabrania się.

Nawóz w oborze zapowietrzonej należy codziennie wywozić i palić.

§ 10.

Zamknąć drogi prowadzące do zagrody zapowietrzonej przez ustawienie szlabanów, na których należy umieścić tablicę z napisem: „wąglik przejazd i przejście wzbronione". Nad wejściem do zagrody zapowietrzonej i do pomieszczeń gdzie znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o wąglik należy umieścić tablice ostrzegawcze z napisem „wąglik wstęp wzbroniony". Przed wejściem do zagrody zapowietrzonej i pomieszczeń, w których znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o wąglik należy ułożyć maty słomiane na szerokość światła otworu i długości 2—3 mtr. (zależnie od miejsca) które należy kilka razy dziennie zlewać mlekiem wapiennym z 3% ługiem sodowym.

§ 11.

W pomieszczeniach gdzie znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o wąglik należy umieścić miskę z środkiem odkażającym, mydło i ręcznik, buty gumowe oraz oddzielną odzież dla ludzi oprzątających inwentarz. Po każdej czynności w oborze, stajni i chlewie należy dokładnie odkazić ręce, odzież i obuwie. Pozostawić używaną odzież w oborze.

§ 12.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) K. Kozłowski.

352

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO

z dnia 1 maja 1948 r.

w sprawie godzin handlu.

Na podstawie art. 1—8 oraz 10 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545) oraz zmienionego wzgl. uzupełnionego ustawą z dnia 23. 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 236) rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) i dekretem Prezydenta R. P. z dnia 10. 12. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) zarządzam po wysłuchaniu opinii zainteresowanych instytucji oraz w porozumieniu z Inspektorem Pracy X. Okręgu w Poznaniu, co następuje:

§ 1.

Czas otwierania i zamykania sklepów i miejsc zawodowej sprzedaży ustalam następująco:

I. **Na okres letni** (t. j. od 1. 4.—30. 11):

1. W dni powszednie:
   a) dla sklepów spożywczych z wyjątkiem rzeźnickich i piekarskich od godziny 8-ej do 18-ej,
   b) dla sklepów rzeźnickich i piekarskich od godz. 7-ej do 18,30,
   c) dla jadłodajni wszelkiego rodzaju jak: restauracje, kawiarnie, cukiernie itp. od godz. 8-ej do 22-ej,
   d) dla lokali przemysłu gastronomicznego z koncertami (nie radio) od godz. 8-ej do 24-ej,
   e) dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka od godz. 7-ej do 16-ej,
   f) dla kiosków od godz. 7-ej do 21-ej,
   g) dla zakładów fryzjerskich od godz. 8-ej do 18-ej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 20-ej,

h) dla zakładów fotograficznych od godz. 8-ej do 18-ej,
i) sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może odbywać się w godz. od 7-ej do 21-ej,
j) dla wszystkich innych sklepów i miejsc zawodowej sprzedaży niewymienionych w pkt. a—i od godz. 8-ej do 17-ej.

2. W niedziele i dni świąteczne:
a) dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka od godz. 7-ej do 10-ej,
b) dla kiosków od godz. 9-ej do 21-ej,
c) dla jadłodajń wszelkiego rodzaju jak: restauracje, kawiarnie, cukiernie i t. p. jak w dni powszednie.

II. Na okres zimowy (t. j. od 1. 10.—31. 3.).

1. W dni powszednie:
a) dla wszystkich sklepów spożywczych z wyjątkiem rzeźnickich i piekarskich od godz. 8-ej do 17-ej,
b) dla sklepów rzeźnickich i piekarskich od godz. 7-ej do 18-ej,
c) dla jadłodajń wszelkiego rodzaju jak: restauracji, kawiarń, cukierń i t. p. od godz. 8-ej do 22-ej,
d) dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka od godz. 7-ej do 15-ej,
e) dla kiosków od godz. 7-ej do 19-ej,
f) dla zakładów fryzjerskich od godz. 8-ej do 18-ej, w soboty i w dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 19-ej,
g) dla zakładów fotograficznych od godz. 9-ej do 17-ej,
h) sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może odbywać się w godz. od 7-ej do 18-ej,
i) dla wszystkich innych sklepów i miejsc zawodowej sprzedaży niewymienionych w punktach a—h od godz. 8-ej do 17-ej

2. W niedziele i dni świąteczne:
a) dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka od godz. 8-ej do 10-ej,
b) dla kiosków od godz. 9-ej do 19-ej,
c) dla jadłodajń wszelkiego rodzaju jak: restauracji, kawiarń, cukierń i t. p. jak w dni powszednie.

§ 2.

W czasie od 18 grudnia do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od wielkiego poniedziałku do wielkiego piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie godzin i otwarcia sklepów o dwie godziny jednakże nie dłużej jak do godziny 21-ej.

W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy sklepy i inne miejsca zawodowej sprzedaży mogą być otwarte od godz. 13-ej do 18-ej.

W Wigilię Bożego Narodzenia i w Wielką Sobotę wszelkiego zakłady wymienione w niniejszym zarządzeniu mogą być otwarte wyłącznie do godz. 15-ej bez przerwy obiadowej.

§ 3.

Czas, w ciągu którego zakłady są zamknięte (przerwy południowe) nie przerywa czasu otwarcia i z reguły zalicza się te przerwy w otwarciu na czas otwarcia. Przerwy w czasie otwarcia zakładów należą do uznania przedsiębiorcy.

§ 4.

Przepisy ustaw w zakresie pracy pracowników najemnych nie zostają niniejszym zarządzeniem niczym naruszone, tak samo przepisy ustawowe co do ograniczenia sprzedaży i podaży pewnych artykułów żywnościowych.

§ 5.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegną w myśl art. 16 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U .R. P. Nr 56, poz. 312) karze grzywny do 20.000,— zł i karze aresztu do sześciu tygodni, albo jednej z tych kar.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) W. Kaczmarek.

353

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. WRZESIŃSKIEGO

z dnia 12 czerwca 1948 r.

o zwalczaniu zgnilca amerykańskiego u pszczół.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zgnilca złośliwego (amerykańskiego) we Wrześni, celem skutecznego zwalczania i niedopuszczenia do dalszego rozszerzania się zarazy na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 24. 9. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 309) wydanego do rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zgnilcem amerykańskim stanowi zagroda ob. Koniecznego Witolda we Wrześni. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

§ 2.

Przy wejściu do pasieki w zagrodzie zapowietrzonej należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza zgnilca amerykańskiego". Wstęp do pasieki zapowietrzonej jest osobom postronnym wzbroniony.

§ 3.

Posiadacz pasieki winien własnym kosztem wykonać następujące zabiegi celem zapobieżenia szerzenia się zarazy: plastry z czerwiem w ulu chorym lub podejrzanym należy spalić,

miód przegotować, a wosk przetopić. Zarażony ul wraz z ramkami, narzędzia pszczelarskie oraz inne przedmioty, które były w styczności z ulem, jak również ręce i odzież osób przeprowadzających te zabiegi, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu w sposób podany przez lekarza wet.

§ 4.

Wyprowadzanie z pasieki pni pszczelich, ich części, rojów, pszczół czerwia, woszczyzny, odpadków plastrów, używanych uli i miodu z wyjątkiem miodu sprzedawanego wyłącznie do spożycia przez ludzi, narzędzi pszczelarskich i sprzętu pszczelarskiego jest wzbronione.

§ 5.

Wprowadzanie do zapowietrzonej pasieki obcych pni pszczelich, pszczół oraz plastrów z czerwiem jest zakazane. Przenoszenie plastrów i woszczyzny od zakażonych lub podejrzanych o zarażenie się pni pszczelich do innych pni pszczelich, jest wzbronione.

§ 6.

Przenoszenie pasieki na inne miejsce jest wzbronione.

§ 7.

W całym powiecie zakazuję:
a) wyprowadzania bez mego zezwolenia pni pszczelich i pszczół,
a) urządzenia wystaw z pszczołami żywymi i przetargów.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta:
w z.
(—) Fr. Czermanowicz,
Wicestarosta.

354

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 czerwca 1948 r.

o zwalczaniu zgnilca amerykańskiego i łagodnego u pszczół.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zgnilca złośliwego w Kiekrzu, Chludowie i Morawsku i zgnilca łagodnego w Złotkowie, Suchym-lesie, Złotnikach oraz celem skutecznego zwalczania i niedopuszczenia do dalszego rozszerzenia się tych zaraz na zasadzie rozp. Min. Rol. i Ref. Rol. z dnia 24. 9. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 309) wydanego do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zgnilcem złośliwym stanowią zagrody Ob. Matuszaka Karola w Kiekrzu, Ob. Cierkowskiego Walentego w Chludowie i Ob. Warkocza w Morawsku, a zgnilcem łagodnym zagrody Ob. Śpiewaka Józefa, Paczkowskiego Józefa, Winiewicza Stanisława w Złotkowie, Kłysza Czesława w Suchymlesie i Siłacza Stanisława w Złotnikach.

§ 2.

Przy wejściu do pasieki w zagrodach zapowietrzonych należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza zgnilca amerykańskiego" wzgl. „Zaraza zgnilca łagodnego". Wstęp do pasieki zapowietrzonej jest osobom postronnym wzbroniony.

§ 3.

Posiadacz pasieki winien własnym kosztem wykonać następujące zabiegi celem zapobieżenia szerzenia się zarazy: Plastry z czerwiem w ulu chorym lub podejrzanym należy spalić, miód przegotować a wosk przetopic. Zarażony ul wraz z ramkami, narzędzia pszczelarskie oraz inne przedmioty, które były w styczności z ulem, jak również ręce i odzież osób przeprowadzających te zabiegi, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu w sposób podany przez lekarza wet.

§ 4.

Wyprowadzenie z pasieki pni pszczelich, ich części, rojów pszczół, czerwia, woszczyzny, odpadków plastrów, używanych uli i miodu z wyjątkiem miodu sprzedawanego wyłącznie do spożycia przez ludzi, narzędzi pszczelarskich i sprzętu pszczelarskiego jest wzbronione.

§ 5.

Wprowadzanie do zapowietrzonej pasieki obcych pni pszczelich, pszczół oraz plastrów z czerwiem jest zakazane. Przenoszenie plastrów i woszczyzny od zakażonych lub podejrzanych o zarażenie się pni pszczelich do innych pni pszczelich, jest wzbronione.

§ 6.

Przenoszenie pasieki na inne miejsce jest wzbronione.

§ 7.

W całym powiecie zakazuję:
a) wyprowadzenia bez mojego zezwolenia pni pszczelich i pszczół,
b) urządzenia wystawy z pszczołami żywymi i przetargów.

§ 8.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonych na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Juliusz Sitkowski.

355

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. SZAMOTULSKIEGO

z dnia 18 czerwca 1948 r.

o zwalczaniu zgnilca amerykańskiego i łagodnego u pszczół.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zgnilca złośliwego (amerykańskiego) w Nowej Wsi pod Wronkami, we Wronkach, w Piersku, gm. Kaźmierz, w Bytomiu i w Pniewach — celem skutecznego zwalczania i niedopuszczenia do dalszego rozszerzania się zarazy — na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24. 9. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 309) wydanego do rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zgnilcem złośliwym (amerykańskim) stanowią zagrody Ob. Skrzypczaka Antoniego w Nowej Wsi pod Wronkami, Ob. Mądrowskiego Leona we Wronkach, ulica Obrzycka 2. Ob. Nowaka Mariana i Gieca Michała w Piersku, gm. Kaźmierz, Ob. Michalaka Jana w Bytomiu i Ob. Łukasiewicza Stefana w Pniewach. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

§ 2.

Przy wejściu do pasieki w zagrodach zapowietrzonych należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza zgnilca amerykańskiego". Wstęp do pasieki zapowietrzonej jest osobom postronnym wzbroniony.

§ 3.

Posiadacz pasieki winien własnym kosztem wykonać następujące zabiegi celem zapobieżenia szerzenia się zarazy: plastry z czerwiem w ulu chorym lub podejrzanym należy spalić, miód przegotować a wosk przetopić. Zarażony ul wraz z ramkami, narzędzia pszczelarskie oraz inne przedmioty, które były w styczności z ulem, jak również ręce i odzież osób przeprowadzających te zabiegi, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu w sposób podany przez lekarza weterynarii.

§ 4.

Wyprowadzenie z pasieki pni pszczelich, ich części, rojów, pszczół, czerwia, woszczyny, odpadków plastrów, używanych uli i miodu z wyjątkiem miodu sprzedażnego wyłącznie do spożycia przez ludzi, narzędzi pszczelarskich i sprzętu pszczelarskiego — jest wzbronione.

§ 5.

Wprowadzanie do zapowietrzonej pasieki obcych pni pszczelarskich, pszczół oraz plastrów z czerwiem jest zakazane. Przenoszenie plastrów i woszczyny od zakażonych lub podejrzanych o zarażenie się pni pszczelich do innych pni pszczelich — jest wzbronione.

§ 6.

Przenoszenie pasieki na inne miejsce jest wzbronione.

§ 7.

W całym powiecie zakazuję:

a) wyprowadzania bez mego zezwolenia pni pszczelich i pszczół;

b) urządzenia wystaw z pszczołami żywymi i przetargów.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Susicki,
Wicestarosta.

356

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 21 czerwca 1948 r.

w sprawie doręczenia upomnienia zapłacenia grzywny administracyjnej.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 lutego 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamia się Krawca Mariana urodz. 6. 12. 27 r., ostatnio zamieszkałego w Miłostowie, gmina Kwilcz, powiat Międzychód o nieznanym obecnie miejscu zamieszkaniu względnie pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Międzychodzie jest złożone upomnienie na zapłacenie grzywny administracyjnej w kwocie 300, —zł, Nr Rej. K. A. 2/48.

Ogłoszenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

357

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOW. KĘPIŃSKIEGO

z dnia 21 czerwca 1948 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz.

U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Jurczaka Stanisława ostatnio zamieszkałego w Kępnie, ul. Rzeźnicka Nr 17, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Starostwie Powiatowym w Kępnie, pokój Nr 5, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 27 marca 1947 r. Nr rej. KA. 299/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Los Paulinę, zamieszkałą w Pisarzowicach, gmina Kobylagóra, pow. kępińskiego, której obecne miejsce pobytu jest nieznane, że w Starostwie Powiatowym w Kępnie, pokój Nr 5, jest złożone wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 5 kwietnia 1948 r. Nr rej. KA. 596/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Hajduka Jana zamieszkałego w Kępnie ul. Kościuszki Nr 8, pow. kępińskiego, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, że w Starostwie Powiatowym w Kępnie, pokój Nr 5 jest złożone wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 17 lutego 1948 roku Nr Rej. KA. 88/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

*

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Kolandyka Edmunda, zamieszkałego w Słupi pod Bralinem, gminy Perzów, powiatu kępińskiego, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, że w Starostwie Powiatowym w Kępnie, pokój Nr 5, jest złożone wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 13 czerwca 1947 r. Nr Rej. KA. 320/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:

(—) Zielewicz,

Wicestarosta Powiatowy.

358
OGŁOSZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO KONIŃSKIEGO

z dnia 6 lipca 1948 r.

o zamknięciu postępowania scaleniowego.

Starosta Pow. Koniński na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozp. Prezydenta R. P. z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 3 dekretu z dnia 12 sierpnia 1946 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z roku 1946 Nr 43, poz. 248) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 21 stycznia 1948 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego w Koninie z dnia 10 grudnia 1947 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Święcia, gminy Dąbroszyn, powiatu konińskiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Starosta:
w z.
(—) W. Wojcikiewicz.
Komisarz Ziemski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KOLE

z dnia 30 czerwca 1948 r.

w sprawie taryfy opłat za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Kole.

Podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie art. 10 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40/47, poz. 199) Powiatowa Rada Narodowa w Kole uchwałą z dnia 28 czerwca 1948 r. ustaliła następującą taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Kole:

a) na oddziale wewnętrznym . . . 400,— zł,
b) na oddziale chirurgicznym i ginekologiczno-położniczym . . . . 480,— zł,
c) na oddziale zakaźnym . . . . 350,— zł.

Opłaty powyższe podlegają podwyżce o 10% w stosunku do chorych z poza powiatu kolskiego.

Poza wymienionymi opłatami nie pobiera się żadnych dodatkowych opłat.

Opłaty za czynności ambulatoryjne od chorych przychodnich pobiera się w wysokości 50% opłat ustalonych cennikiem Wojewody Poznańskiego.

Taryfa opłat wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) J. Oliskiewicz,
Przewodniczący Wydziału Pow.

OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU POWIAT. W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 22 czerwca 1948 r.

w sprawie taryfy opłat za leczenie i utrzymanie chorych w publicznym Szpitalu Powiatowym w Zielonej Górze.

Podaje się do publicznej wiadomości taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Zielonej Górze, uchwaloną przez Powiatową Radę Narodową w dniu 18 czerwca 1948 r., która przedstawia się następująco:

zł

1. na oddziale wewnętrz. i zakaźnym 400,—
2. na oddziale chirurgicznym i położniczo-ginekologicznym . . . . . 480,— i to dla wszystkich instytucji jak również i chorych samopłacących,
3. na oddziale zakaźnym od osób skiewanych przez lekarza powiatow., a opłacanych przez N. N. K. . . . . 350,—
4. dla chorych skierowanych do leczenia z poza terenu powiatu zielonogórskiego, podwyższa się opłaty powyższe o 15%.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Szydłowski,
Wicestarosta.

OGŁOSZENIE
o likwidacji Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Kościana.

Stosownie do art. 60 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. 10. 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860) oraz przepisu § 39 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1937 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 173) podajemy do wiadomości, że na skutek uchwały Miejskiej Rady Narodowej w Kościanie z dnia 16. lipca 1946 r. zatwierdzonej przez Władze Nadzorcze otwarto z dniem 1 lipca 1946 r. likwidację Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Kościana w Kościanie.

Likwidatorami są:
1. Gaszczyński Julian, Kościan, ul. Ks. Bączkowskiego 12,
2. Grześkowiak Zygmunt, Kościan, ulica św. Zofii 5.

Wszelkie czynności likwidacyjne przeprowadzają likwidatorzy w lokalu urzędowym Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Kościańskiego w Kościanie, Al. Kościuszki 21 w godzinach od 8—12.

Wzywamy wszystkich wierzycieli do zgłoszenia ich wierzytelności najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia.

Wzywamy wszystkich dłużników do natychmiastowego uregulowania swych zobowiązań.

Komunalna Kasa Oszczędności
Miasta Kościana w Kościanie
„w likwidacji":
(—) J. Gaszczyński (—) Z. Grześkowiak.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zagubiono zaświadczenie rejestracyjne Komisji Poborowo-Lekarskiej w Kole, wydane przez R. K. U. w Koninie dnia 14. 5. 1947 r., na nazwisko Kupczyk Antoni, zamieszkały: Augustynów, gm. Chełmno, pow. Koło.

Zagubiono zaświadczenie rejestracyjne, wydane przez R. R. U. Konin, na nazwisko Lebioda Stanisław, zamieszkały w Zakrzewku, gm. Rzgów, pow. Konin.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji wojskowej, wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Rapalski Edmund, 1923 r., zamieszkały: Wilczyn, gm. Wilczogóra, pow. Konin.

Zagubiono dowod rejestracyjny motocyklu Nr H4517, wydany na nazwisko Adamocha Bronisław, Kalisz, ul. Częstochowska 7.

Zagubiono zaświadczenie rejestracyjne, wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Piaseczny Stanisław, zamieszkały w Królikowie IV, gm. Grodziec, pow. Konin.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Nr 8850, wywydany przez Zarząd Gminny w Dobrzycy, na nazwisko Klauza Józef, zamieszkały: Witaszyce, pow. Jarocin, poczta Witaszyce.

Zagubiono kartę rejestracyjną Nr 6370, wydaną w Sępolnie, oraz poświadczenie Obywatelstwa Polskiego L. b. rej. 260/47, wydane na nazwisko Werner Jan, zamieszkały: Piła. ul. Stalina 19.

Zagubiono dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Rokietnicy, legitymację Związku Inwalidów Wojennych, oraz dekret Izby Skarbowej w Poznaniu, wydany na nazwisko Białasik Władysława, zamieszkała: Krzyszkowo, pow. Poznań, poczta Rokietnica.

Zagubiono zaświadczenie rejestracyjne z Komisji Pob.-Lekarskiej w Kole, wydane przez R. K. U. Konin dnia 14. 5. 1947, na nazwisko Szałek Marian, syn Józefa i Zofii z d. Kaftan, ur. 26. 8. 1927 r., zamieszkły w Cichmianie, gm. Chełmno, pow. Koło.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 65,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 12,— zł; prenumerata za III kwartał 600,— zł Cena za pojedynczy egzemplarz 70,— zł.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 1688/48

K-53067